

Geen goed calamiteitenplan, wel verkeersveiligheid in Rozenburg

Tot de dag van vandaag, want de kwestie beheerst indirect ook de komende verkiezingen, waarbij Rozenburg behalve voor de Rotterdamse raad ook voor de eigen deelgemeenteraad zijn stem uitbrengt. Ironisch genoeg is de ChristenUnie aan de schrik over haar doorslaggevende rol bezweken en staat ze niet kandidaat voor de deelraad. Een andere hoofdrolspeler keert in een nieuwe gedaante terug. Het betreft hier Ria de Sutter, die burgemeester was toen de gemeente onvoldoendes kreeg voor veiligheid en bestuurskracht. Commissaris Franssen stuurde haar in 2006 met vervroegd pensioen en stelde de ervaren bestuurder Jaap Wolf aan als interim-burgemeester. Dezelfde Ria de Sutter presenteerde zich onlangs als lijsttrekker van de kersverse Inwonerspartij Rozenburg.

Dat maakte vele tongen los. Op straat valt ergernis te beluisteren over de nadruk waarmee De Sutter zich als oud-burgemeester presenteert. Ook wordt er gefluisterd dat zij een nieuwe partij begon omdat haar eigen CDA haar niet wilde, dat ze de macht niet kan missen en dat zij na electoraal succes uit is op een 'doorstart' als voorzitter van de deelgemeente. Paméla Blok-van Werkhoven, fractievoorzitter van Gemeentebelangen, tot nu toe de grootste partij van Rozenburg, weegt haar woorden en zegt dan: "Ik heb er grote moeite mee dat mevrouw De Sutter nu terugkeert op het politieke toneel. Zij had als burgemeester haar verantwoordelijkheid waar moeten maken. Het is bijna een doodzonde dat onze veiligheid destijds niet goed geregeld

De groei van Rozenburg vond grotendeels in de jaren zestig plaats en zweemt nog steeds naar de stedenbouwkundige smaak van die tijd

was. Veel politici gooiden vervolgens te gemakkelijk de handdoek in de ring in plaats van te vechten voor het dorp. Ik vind het een schandaal dat het zover heeft kunnen komen."

De huidige en laatste eerste burger van Rozenburg, Jaap Wolf, is even diplomatiek als duidelijk wanneer hij terugblijkt op de onvoldoendes voor veiligheid en bestuurskracht ten tijde van zijn voorgangster. "Ik kijk daar met verbazing naar. Die onderwerpen vormen primair de verantwoordelijkheid voor een burgemeester." Ria de Sutter echter zegt desgevraagd dat zij als burgemeester 'op geen enkele wijze' heeft gefaald en dat ze dat kan bewijzen 'met rapporten in de hand', waarin haar 'doortastendheid' als veiligheidscoördinator zou worden geroemd. Ze schermf ook met een eerder onderzoek uit 2004 in opdracht van de provincie, waaruit geen noodzaak tot

herindeling zou blijken. Maar: "Nu ga ik me er sterk voor maken dat we niet achterom- maar vooruitkijken om de leefsituatie van onze burgers te verbeteren, gebruikmakend van de kwaliteiten en ook de vleespotten van Rotterdam."

Als je in Rozenburg als niet-Rozenburger uit je auto stapt, voel je aan de blikken dat je trefzeker wordt geklasseerd als iemand van buiten. Nu zullen er ook niet veel onbekenden in het dorp stoppen, want daar is weinig reden toe. Blijkens een enquête vindt zelfs driekwart van de Rozenburgers hun woonplaats sfeerloos en ongezellig.

Een halve eeuw geleden telde Rozenburg nog maar 3500 inwoners, die voornamelijk hun brood verdienden in de land- en tuinbouw. Toen de expanderende Rotterdamse haven en daarmee verbonden industrie naar grond hongerden, kwam het tot een akkoord met de gemeente Rozenburg. Nadat in de vroege jaren vijftig aan de oostkant al het Botlekgebied was ontstaan, werd vanaf 1957 aan de andere kant Europoort aangelegd. Daarvoor moesten het kerkdorpje Blankenburg en het grootste deel van natuurgebied De Beer wijken. De kern Rozenburg ging de nieuwe stroom werkers huisvesten en breidde zich snel uit van 3500 tot 12.500 inwoners.

Die groei vond grotendeels in de jaren zestig plaats en zweemt nog steeds naar de stedenbouwkundige smaak van die tijd, wat nog eens wordt benadrukt doordat er van de traditionele boerderijen en lintbebouwing vrijwel niets over is. Er kwamen vooral lagergeschoolden te wonen, zodat het dorp ook niet veel allure kreeg. Het is een wat vlakke, semi-moderne en eenvoudige stijl die hier overheerst. Daardoor doet Rozenburg eerder aan een verdwaalde stadswijk denken dan aan een plattelandsdorp. Dat beeld wordt onderstreept door de vele sociale en culturele voorzieningen binnen de gemeente.

"Een tamelijk introverte, geïsoleerde gemeenschap," typeert burgemeester Wolf zijn burgers. "Wat mij van meet af aan opviel, waren de omgangsvormen in de raad: ruw, rechthout, wat Rotterdams. We zijn natuurlijk ook behoorlijk op Rotterdam georiënteerd. Maar we zijn ook trots dat we een dorp zijn en hechten aan dat dorpskarakter. De mensen zijn minder op het materiële dan op het gemeenschappelijke gericht. Je vindt hier bijvoorbeeld een zeer uitgebreid verenigingsleven." ▶